

Рим. 2 гл. Въ него той обявява че обрѣзаніе-то, единъ отъ най-главны-тъ обряды на Іудейскж-тж Церквж и опрѣдѣленъ отъ самага Бога, ползува, ако человекъ пази законъ-тъ; но ако той е нарушителъ на законъ-тъ, то негово-то обрѣзаніе става необрѣзаніе. Той обявява че истинско-то обрѣзаніе, чрѣзъ което человекъ става истинно чадо Божіе, не е външно-то обрѣзаніе на плоть-тж, но вътрѣшно-то обрѣзаніе на сърдце-то и на духъ-тъ. И така явно е отъ ученія-та на Христа и на Апостоли-тъ, още и отъ само-то естество на истинно-то благочестіе, че человекъ не става истинно чадо Божіе само чрѣзъ съобразяваніе-то си съ външны-тъ обряды на Церквж-тж.

Наистинж, ный трѣбва да приемемъ съ благодарность всички-тъ обряды които Христосъ и Апостоли-тъ му сж опрѣдѣлили, да ги извършваме вѣрно и да ся трудимъ да ся ползуваме отъ тѣхъ до колкото е възможно; но нека никой отъ насъ да не пада въ заблужденіе-то на книжвицы-тъ и на Фарисей-тъ, защото въ такъвъ случай и той подпада подъ сжщо-то осжжденіе.

III. Человекъ става ли истиненъ Христіанинъ само чрѣзъ изучаніе-то на ученія-та на Христіанскж-тж Церквж?

Христіанска-та вѣра е основана на ученія, които ся съдържатъ въ Ветхый-тъ и въ Новый-тъ Завѣтъ. Христіанска-та Церква ся е трудила да истълкува тѣзи ученія и да ги тури въ еднж богословскж системж, така щото всяко Христіан-